

Verordening Inkomenstoelage en studietoelage 2015

De raad van de gemeente Nueneen;

gelezen het voorstel van burgemeester en wethouders van 20 november 2014;

gelet op artikel 147 van de Gemeentewet en artikel 8, eerste lid, aanhef en onderdeel b en c, van de Participatiewet;

besluit vast te stellen de

Verordening Inkomenstoelage en studietoelage 2015.

Artikel 1 Begrippen

In deze verordening wordt verstaan onder:

- *inkomen*: totaal van het inkomen, bedoeld in artikel 32 van de Participatiewet, en de algemene bijstand;
- *peildatum*: dag waarop of waartegen een persoon toelage op grond van deze verordening aanvraagt;
- *referteperiode (inkomenstoelage)*: een periode van 36 maanden voorafgaand aan de peildatum.
- *Het college*: het college van Burgemeester en Wethouders van de gemeente Nueneen;
- *De raad*: de gemeenteraad van de gemeente Nueneen.

Artikel 2 Indienen verzoek

Een verzoek voor een toelage als bedoeld in artikel 36, eerste lid, en artikel 36b, eerste lid van de Participatiewet, wordt ingediend middels een door het college vastgesteld formulier.

Artikel 3 Doelgroep individuele studietoelage

Het college verstrekt op aanvraag aan een belanghebbende die behoort tot de doelgroep als genoemd in art. 36b van de wet een individuele studietoelage. Om hiervoor in aanmerking te komen is het vereist dat de belanghebbende op de peildatum voldoet aan de voorwaarden genoemd in art. 36b van de wet. In beleidsregels kan het college nadere regels stellen aan wie en wanneer een individuele studietoelage kan worden verstrekt.

Artikel 4 De hoogte en duur van de studietoelage

1. De hoogte van de toelage bedraagt 20% per maand van het wettelijk bruto minimumloon dat voor belanghebbende op de peildatum geldt.
2. De toelage als bedoeld in het eerste lid wordt verstrekt, zolang de belanghebbende recht heeft op studiefinanciering op grond van de Wet studiefinanciering 2000 of recht heeft op een tegemoetkoming op grond van hoofdstuk 4 van de Wet tegemoetkoming onderwijsbijdrage en schoolkosten en bedraagt maximaal vier jaar.
3. De hoogte van de toelage wordt jaarlijks opnieuw vastgesteld op basis van de nieuwe minimumlonen.
4. De studietoelage wordt maandelijks achteraf uitbetaald.

Artikel 5 Langdurig laag inkomen voor de individuele inkomenstoelage

- 1) Een belanghebbende kan een aanvraag indienen voor een individuele inkomenstoelage zoals bedoeld in artikel 36 lid 1 van de Participatiewet.
- 2) Om hiervoor in aanmerking te komen is het vereist dat de belanghebbende op de peildatum ten minste aan de volgende voorwaarden voldoet:

Belanghebbende:

- a. Voldoet aan de voorwaarden en omstandigheden genoemd in artikel 36 lid 1 tot en met 5 van de Participatiewet;
- b. heeft een langdurig laag inkomen als bedoeld in artikel 36, eerste lid, van de Participatiewet; hiervan is sprake als gedurende de referentieperiode van 36 maanden het in aanmerking te nemen inkomen niet hoger is dan 100 procent van de toepasselijke bijstandsnorm.
- 3) Tevens kunnen gemeentelijke beleidsregels gelden voor inkomsten uit of in verband met arbeid.

Artikel 6 Hoogte individuele inkomenstoelage

1. a. Een individuele inkomenstoelage bedraagt per jaar voor gehuwden € 513,00 en voor een alleenstaande € 360,00.
b. het bedrag genoemd onder a wordt verhoogd met een bedrag van € 50,- voor elk eerste en volgende tot zijn of haar laste komend kind.
2. Als één van de gehuwden is uitgesloten van het recht op individuele inkomenstoelage ingevolge de artikelen 11 of 13, eerste lid, van de Participatiewet, komt de rechthebbende echtgenoot in aanmerking voor een individuele inkomenstoelage naar de hoogte die voor hem als alleenstaande zou gelden.
3. De in het eerste lid genoemde bedragen worden elk jaar per 1 januari aangepast met een percentage dat overeenkomt met het procentuele verschil tussen de gehuwdennorm per 1 januari van dat jaar en de gehuwdennorm van het daar aan voorafgaande jaar.
4. Voor toepassing van het eerste en tweede lid is de situatie op de peildatum bepalend.

Artikel 7 Beleidsregels

- 1) Het college stelt beleidsregels vast met betrekking tot de uitvoering van de individuele studietoelage en individuele inkomenstoelage.
- 2) De beleidsregels, zoals bedoeld in het eerste lid, geven met betrekking tot de individuele studietoelage in ieder geval aan wanneer een persoon niet in staat is om met arbeid het wettelijk minimumloon te verdienen, maar wel mogelijkheden tot arbeidsparticipatie heeft.
- 3) De beleidsregels als bedoeld in het eerste lid hebben voor de individuele inkomenstoelage in ieder geval betrekking op de invulling van het begrip 'geen uitzicht op inkomensverbetering' zoals bedoeld in artikel 36, eerste lid, van de Participatiewet.

Slotbepalingen

Artikel 8. Hardheidsclausule

Het college kan in bijzondere gevallen afwijken van de bepalingen in deze verordening, indien onverkorte toepassing zou leiden tot onredelijkheid of onbillijkheid.

Artikel 9. Intrekken oude verordening

De Verordening langdurigheidstoelage Wet werk en bijstand 2014 gemeente Nuenen c.a. wordt ingetrokken per 1 januari 2015.

Artikel 10. Inwerkingtreding en citeertitel

- 1) Deze verordening treedt in werking op 1 januari 2015.
- 2) Deze verordening wordt aangehaald als: Verordening Inkomenstoelage en Studietoelage 2015.

Aldus vastgesteld in de openbare raadsvergadering van 18 december 2014

De griffier, M.C.P. Laurensen Msc

De voorzitter, M.J.Houben MBA.

Toelichting

Algemeen

Individuele studietoelage

De Invoeringswet Participatiewet introduceert een studieregeling in de Participatiewet: de individuele studietoelage. Deze toeslag moet worden aangemerkt als een vorm van bijzondere bijstand (artikel 5 onderdeel d Participatiewet). Met de studieregeling krijgen gemeenten de mogelijkheid om aan mensen met een arbeidshandicap, van wie is vastgesteld dat ze niet in staat zijn per gewerkt uur het minimumloon te verdienen, een individuele studietoelage te verstrekken als ze studeren. Het afronden van een studie versterkt de positie op de arbeidsmarkt. Een diploma is een bewijs tegenover werkgevers dat iemand gemotiveerd is en veel in zijn mars heeft.

Met het verstrekken van een individuele studietoelage krijgen mensen met een arbeidshandicap een extra steun in de rug. Een studieregeling stimuleert mensen om toch de stap te zetten om naar school te gaan of een studie te gaan volgen. Ook biedt het een financiële compensatie voor het feit dat het voor deze groep vaak moeilijk is om de studie te combineren met een bijbaan.

Een vereiste voor de individuele studietoelage is dat een student niet in staat is met arbeid het WML te verdienen. Doel van de studietoelage is om studenten met een beperking een bron van inkomsten

te geven ter vervanging van inkomsten uit een bijbaan. Een bijbaan is mogelijk voor studenten met een medische urenbeperking die het WML per uur kunnen verdienen. Om deze reden is ervoor gekozen dat mensen met alleen een medische urenbeperking niet voor een studietoelage in aanmerking komen. Verder speelt nog mee dat de huidige bepaling aansluit bij de doelgroepbepaling van het instrument loonkostensubsidie. Het is daarom voor gemeenten mogelijk gemaakt om, als is vastgesteld dat iemand tot de doelgroep loonkostensubsidie behoort, deze vaststelling ook te gebruiken om te bepalen of iemand op basis van dit vereiste in aanmerking komt voor de studietoelage. Dit zorgt ervoor dat gemeenten geen apart beoordelingsinstrumentarium hoeven te ontwikkelen. Dit draagt in grote mate bij aan de uitvoerbaarheid van deze studietoelage.

Vast te leggen regels in verordening

De gemeenteraad dient in een verordening regels vast te stellen over het verlenen van een individuele studietoelage (artikel 8 lid 1 onderdeel c Participatiewet). Deze toelage moet worden aangemerkt als een vorm van bijzondere bijstand (artikel 5 onderdeel d Participatiewet). De regels in de verordening individuele studietoelage moeten in ieder geval betrekking hebben op de hoogte en de frequentie van de betaling van de individuele studietoelage.

Vast te leggen regels in beleidsregels

In beleidsregels kan het college nadere regels stellen aan wie een individuele studietoelage kan worden verstrekt. In de beleidsregels kunnen ook groepen worden uitgesloten van het recht op individuele studietoelage. Het verlenen van een individuele studietoelage is namelijk een discretionaire bevoegdheid van het college. Dit volgt uit artikel 36b lid 1 Participatiewet.

De voorwaarden dat een belanghebbende recht moet hebben op studiefinanciering of een tegemoetkoming WTOS (Wet tegemoetkoming onderwijsbijdrage en schoolkosten) moet niet zodanig worden geïnterpreteerd dat belanghebbende ook daadwerkelijk studiefinanciering of een tegemoetkoming moet ontvangen. Het is voldoende dat hij recht heeft op studiefinanciering of een tegemoetkoming. Of hierop recht bestaat is afhankelijk van de gekozen opleiding, de leeftijd en het inkomen van een belanghebbende.

Individuele inkomensloelage

Aan de bijstand ligt het uitgangspunt ten grondslag dat het normbedrag, bedoeld ter voorziening in de algemeen noodzakelijke kosten van het bestaan met inbegrip van een component reservering, in beginsel toereikend is. Toch kan de financiële positie van mensen die langdurig op een minimuminkomen zijn aangewezen onder druk komen te staan als er na verloop van tijd geen enkel perspectief lijkt te zijn om door inkomen uit arbeid het inkomen te verhogen. Om die reden is bij de invoering van de Wet werk en bijstand (hierna: WWB) in 2004 de langdurigheidstoelage in het leven geroepen. Sinds 1 januari 2009 is de langdurigheidstoelage gedecentraliseerd. Ook is de langdurigheidstoelage sinds die datum een bijzondere vorm van (categoriale) bijzondere bijstand. Per 1 januari 2015 vervangt de individuele inkomensloelage de langdurigheidstoelage. Sindsdien is het verlenen van de toelage geen gebonden bevoegdheid meer, maar een discretionaire bevoegdheid. Dit betekent dat het college een individuele inkomensloelage kan verlenen als een persoon voldoet aan de voorwaarden daarvoor.

Vast te leggen regels in verordening

Bij verordening moeten op grond van artikel 8, tweede lid van de Participatiewet regels vastgesteld worden over het verlenen van een individuele inkomensloelage als bedoeld in artikel 36 van de Participatiewet. Deze regels moeten in ieder geval betrekking hebben op de wijze waarop invulling wordt gegeven aan de begrippen 'langdurig' en 'laag inkomen'. Daarnaast moet bij verordening de hoogte van de individuele inkomensloelage bepaald worden.

Vast te leggen regels in beleidsregels

Het college kan in (wetsinterpreterende) beleidsregels aangeven wanneer sprake is van 'geen uitzicht op inkomensverbetering'. Gelet op de tekst van artikel 8, tweede lid, van de Participatiewet hoeft dit criterium niet te worden vastgelegd in de verordening. Bij de beoordeling van het criterium 'geen uitzicht op inkomensverbetering' moet het college rekening houden met de omstandigheden van de persoon. In artikel 36, tweede lid, van de Participatiewet is bepaald dat tot die omstandigheden in ieder geval worden gerekend:

- de krachten en bekwaamheden van de persoon, en
- de inspanningen die de persoon heeft verricht om tot inkomensverbetering te komen.

Overgangsrecht

Per 1 januari 2015 vervangt de individuele inkomensloelage de langdurigheidstoelage. Het is niet nodig om in deze verordening overgangsrecht op te nemen met betrekking tot eerder verstrekte langdurigheidstoelagen, omdat artikel 78z van de Participatiewet voorziet in algemeen overgangsrecht met betrekking tot de wijzigingen in de Participatiewet als gevolg van de inwerkingtreding van de Invoeringswet Participatiewet en de Wet maatregelen WWB op 1 januari 2015. De individuele inkomensloelage en voorheen de langdurigheidstoelage worden immers toegekend tegen een peildatum. Zaken die na de peildatum gebeuren hebben geen betekenis voor het recht op een dergelijke toelage. Wie op een datum gelegen vóór 1 januari 2015 op basis van de toepasselijke verordening recht had op langdurigheidstoelage, behoudt dat onverkort, ongeacht of hij voldoet aan de voorwaarden die per 1 januari 2015 zijn gesteld in artikel 36 van de Participatiewet en deze verordening. Aangezien de langdurigheidstoelage niet (meer) met terugwerkende kracht kan worden toegekend, kan uitsluitend

aanspraak gemaakt worden op een langdurigheidstoeslag als de aanvraag vóór 1 januari 2015 is ingediend en de peildatum ook voor deze datum ligt. Toekenning van het recht op individuele inkomenstoeslag tegen een datum gelegen op of ná 1 januari 2015 is uitsluitend mogelijk als wordt voldaan aan de in artikel 36 van de Participatiewet en deze verordening opgenomen voorwaarden.

Artikelsgewijze toelichting

Artikel 1. Begrippen

De peildatum is de datum waartegen een persoon individuele inkomenstoeslag aanvraagt (artikel 1 van deze verordening). Het gaat om de datum waarop een persoon langdurig een laag inkomen heeft, geen in aanmerking te nemen vermogen heeft als bedoeld in artikel 34 van de Participatiewet en, gelet op de omstandigheden van die persoon, geen uitzicht op inkomensverbetering heeft. De peildatum komt meestal overeen met de meldingsdatum. De peildatum kan in beginsel niet liggen vóór de dag waarop een persoon zich heeft gemeld om individuele inkomenstoeslag aan te vragen, tenzij sprake is van bijzondere omstandigheden. Dit volgt uit artikel 44, eerste lid, van de Participatiewet en de jurisprudentie rondom artikel 44 van de Participatiewet.

Voor de bepaling van de gezinssituatie is een vaste peildatum noodzakelijk. Dit is de datum waarop de persoon de aanvraag indient.

Referteperiode inkomenstoeslag: Om uitvoeringstechnische redenen is voor de beoordeling van het inkomen gekozen voor een periode met hele maanden, namelijk de periode van 36 hele kalendermaanden vóór de maand van aanvraag.

Artikel 2 Indienen verzoek

Door personen als bedoeld in artikel 7, eerste lid, onderdeel a van de Participatiewet kan een verzoek om een individuele studietoeslag schriftelijk worden ingediend. Op grond van artikel 36 Participatiewet kan een verzoek worden ingediend om een individuele inkomenstoeslag.

Onder aanvraag wordt verstaan: een verzoek van een persoon, een besluit te nemen (artikel 1:3, derde lid, van de Awb). Een aanvraag dient in beginsel schriftelijk te worden ingediend (artikel 4:1 Awb).

Om onduidelijkheid te voorkomen over de wijze waarop het verzoek moet worden ingediend, bepaalt artikel 2 van deze verordening dat het verzoek moet worden gedaan middels een door het college vastgesteld formulier. Een verzoek wordt dan gezien als een aanvraag zoals bedoeld in afdeling 4.1.1 van de Awb. Het gaat dan om een schriftelijke aanvraag (artikel 4:1 van de Awb) die wordt ondertekend door de aanvrager en ten minste de naam en het adres van de aanvrager bevat, de dagtekening en een aanduiding van de beschikking die wordt gevraagd (artikel 4:2, eerste lid, van de Awb). De aanvrager verschaft ook de gegevens en bescheiden die voor de beslissing op de aanvraag nodig zijn en waarover hij redelijkerwijs de beschikking kan krijgen (artikel 4:2, tweede lid, van de Awb). Een mondeling verzoek kan hiermee dus niet worden aangemerkt als een verzoek om een individuele studietoeslag of een individuele inkomenstoeslag zoals bedoeld in artikel 36 respectievelijk 36b van de Participatiewet. Daarnaast zullen we voor belanghebbenden met een bijstandsuitkering de inkomenstoeslag na een eerste toekenning bij ongewijzigde omstandigheden jaarlijks automatisch verstrekken (zonder specifieke aanvraag).

Artikel 3 Doelgroep individuele studietoeslag

Een belanghebbende die behoort tot de doelgroep voor ondersteuning bij de arbeidsinschakeling kan een aanvraag indienen voor een individuele studietoeslag. Artikel 36b lid 1 Participatiewet spreekt overigens zowel over verzoek als aanvraag. Het college kan op een dergelijk verzoek – gelet op de individuele omstandigheden van een belanghebbende - individuele studietoeslag verlenen. Hiervoor is op grond van de wet vereist dat belanghebbende op de datum van de aanvraag:

- a) 18 jaar of ouder is;
- b) recht heeft op studiefinanciering op grond van de Wet studiefinanciering 2000 of recht heeft op een tegemoetkoming op grond van hoofdstuk 4 van de Wet tegemoetkoming onderwijsbijdrage en schoolkosten;
- c) geen in aanmerking te nemen vermogen heeft als bedoeld in artikel 34 van de Participatiewet; en
- d) een persoon is van wie is vastgesteld dat hij met arbeid niet in staat is tot het verdienen van het wettelijk minimumloon, doch wel mogelijkheden tot arbeidsparticipatie heeft.

Artikel 4. De hoogte en duur van de toeslag

In dit artikel is de hoogte van de toeslag opgenomen. Aan een persoon die voldoet aan de voorwaarden voor een individuele toeslag wordt deze toegekend.

De toeslag bedraagt 20% van het wettelijke minimumloon dat hoort bij de leeftijd van de aanvrager. Uit het Nibudstudentenonderzoek 2011-2012 blijkt dat zeven op de tien studenten een bijbaan hebben. Gemiddeld verdienen studenten – zo blijkt uit het genoemde onderzoek - € 354,- per maand. Studerenden die niet in staat zijn het wettelijk minimumloon ter verdienen maken minder kans op een bijbaan, omdat werkgevers eerder voor iemand kiezen die wel een loonwaarde van 100% heeft. Een mogelijkheid is om de individuele studietoeslag toe te kennen als een percentage van het wettelijk minimumloon behorend bij de leeftijd van de aanvrager. Bijvoorbeeld 20%, dat staat gelijk aan één dag per week een bijbaan.

In onderstaande tabel zijn de bruto bedragen opgenomen per maand, week en dag voor een volledige werkweek.

Bedragen minimumloon (bruto) per 1 juli 2014

leeftijd	per maand	per week	per dag
23 jaar en ouder	€ 1.495,20	€ 345,05	€ 69,01
22 jaar	€ 1.270,90	€ 293,30	€ 58,66
21 jaar	€ 1.084,00	€ 250,15	€ 50,03
20 jaar	€ 919,55	€ 212,20	€ 42,44
19 jaar	€ 785,00	€ 181,15	€ 36,23
18 jaar	€ 680,30	€ 157,00	€ 31,40

Dat betekent dat een jongere van 18 jaar per maand ($680,30 \times 0,2$) = € 136,06 ontvangt. Voor een jongere van 23 jaar of ouder gaat het om een bedrag van ($1.495,20 \times 0,2$) = € 299,04.

Gehuwden

Bij gehuwden moet in het oog worden gehouden dat het recht op individuele studietoelage voor beiden geldt. Dit betekent dat als zij afzonderlijk aan de voorwaarden voldoen, zij ook afzonderlijk in aanmerking komen voor de toelage.

Indexering

In het derde lid is bepaald dat de bedragen jaarlijks worden herberekend op basis van de nieuwe wettelijk minimumlonen.

Artikel 5 Langdurig laag inkomen

Het begrip 'langdurig laag inkomen' wordt ingevuld als een inkomen dat gemiddeld niet hoger is dan 100% van de bijstandsnorm. Marginale overschrijdingen van deze 100%-grens dienen genegeerd te worden (zie CRvB 19-08-2008, nrs. 06/1163 WWB).

Er is bewust niet voor gekozen om het recht op langdurigheidstoelage ook toe kennen bij een inkomen boven bijstandsniveau. Van deze bevoegdheid wordt om een tweetal redenen geen gebruik gemaakt. Ten eerste omdat dit ongewenste armoedeval-effecten in zich heeft. Weliswaar doen de armoede-effecten zich ook voor bij de grens van 100% van de bijstandsnorm, maar zullen belanghebbenden die uitstromen doorgaans een dermate hoger inkomen ontvangen, dat het verlies van de langdurigheidstoelage feitelijk minder wordt gevoeld. Ten tweede omdat het in aanmerking laten komen van belanghebbenden met een inkomen van bijvoorbeeld 110% van de bijstand niet valt te rijmen met de wettelijke uitsluiting van belanghebbenden ouder dan de AOW-leeftijd. Zij zijn immers uitgesloten van het recht op langdurigheidstoelage, omdat hun inkomen al voldoende hoger zou zijn dan de bijstandsnorm voor belanghebbenden tot de AOW-leeftijd. Het verschil is echter maar ongeveer 5 tot 9 % (precieze percentage is afhankelijk van de vraag of iemand een alleenstaande, alleenstaande ouder of gehuwde is). Het hanteren van een grens van 110% zou daarom maken dat de uitsluiting van AOW-gerechtigden in dat geval strijdig is met het verbod op leeftijdsdiscriminatie zoals dat is vastgelegd in artikel 26 van Internationaal Verdrag inzake Burgerrechten en Politieke Rechten.

De referentieperiode is een periode van 36 hele kalendermaanden voorafgaand aan de maand waarin een toelage wordt aangevraagd.

Artikel 6 Hoogte individuele inkomenstoelage

Bij de hoogte van de individuele inkomenstoelage wordt onderscheid gemaakt tussen een alleenstaande en gehuwden. De norm voor de alleenstaande ouder komt straks niet meer voor.

Gehuwden

Bij gehuwden moet in het oog worden gehouden dat het recht op individuele inkomenstoelage de gehuwden gezamenlijk toekomt. Worden personen op de peildatum als gehuwden aangemerkt, dan moeten beide gehuwden voldoen aan de voorwaarden van artikel 36, eerste lid, van de Participatiewet. Voldoet één van hen niet aan deze voorwaarden, dan bestaat voor beiden geen recht op individuele inkomenstoelage.

Is één van de echtgenoten uitgesloten van het recht op individuele inkomenstoelage, anders dan vanwege het niet voldoen aan de voorwaarden van artikel 36, eerste lid, van de Participatiewet, dan komt de rechthebbende partner wel in aanmerking voor een individuele inkomenstoelage. Het gaat hier om een partner die op een van de in artikelen 11 of 13, eerste lid, van de Participatiewet genoemde gronden geen recht heeft op bijstand. Als slechts één partner recht heeft op individuele inkomenstoelage, komt deze rechthebbende partner in aanmerking voor een individuele inkomenstoelage naar de hoogte die voor hem als alleenstaande zou gelden.

Verhoging voor kinderen Indien er sprake is van ten laste komende kinderen, dan drukt het langdurig hebben van een laag inkomen extra zwaar op de mogelijkheden om te reserveren. Niet alleen drukken de kosten van kinderen zwaar op het gezinsbudget, óók de mogelijkheden om te reserveren voor vervanging van duurzame gebruiksgoederen voor kinderen staat dan onder druk, temeer daar juist bij kinderen vervanging op basis van groei, studiekeuze e.d. vaker nodig is. Om die reden wordt de toelage verhoogd met een bedrag per kind dat ten laste komt van de onderhoudende ouder.

De hoogte van de langdurigheidstoelage is gebaseerd op de huidige hoogte. Om niet jaarlijks de verordening aan te hoeven passen is gekozen om de hoogte jaarlijks automatisch mee te laten bewegen met de bijstandsnormen. Omdat de bijstandsnormen in beginsel 2 maal per jaar worden geïndexeerd

en de langdurigheidstoelage maar eenmaal, wordt steeds vergelijking gemaakt met de bijstandsnormen van per 1 januari van het voorafgaande jaar.

Artikel 7 Beleidsregels

Het college stelt beleidsregels vast met betrekking tot de uitvoering van deze verordening. Hierin worden ten minste twee aspecten beschreven:

Ten eerste wordt met betrekking tot de individuele studietoelage beschreven wanneer een persoon niet in staat is om met arbeid het wettelijk minimumloon te verdienen maar wel mogelijkheden heeft tot arbeidsparticipatie.

Het tweede onderdeel betreft de individuele inkomensvoet. Het college legt in beleidsregels o.a. vast op welke wijze rekening wordt gehouden met de "de krachten en bekwaamheden van de persoon, en de inspanningen die de persoon heeft verricht om tot inkomensverbetering te komen" en hoe met het begrip "zicht op inkomensverbetering" wordt omgegaan.

Slotbepalingen

De artikelen 8, 9 en 10 behoeven geen nadere toelichting